

Obsah

Předmluva k druhému vydání	11
--------------------------------------	----

VI

Základy fenomenologického objasnění poznání

Úvod	17
----------------	----

PRVNÍ ODDÍL

Objektivující intence a vyplnění.

Poznání jako syntéza vyplnění a jeho stupně

První kapitola

Významová intence a významové vyplnění	23
§ 1. Otázka, zda jako nositelé významu mohou fungovat všechny druhy aktů, nebo jen některé.	23
§ 2. Vyjádřitelnost všech aktů není rozhodující.	25
§ 3. Třetí smysl řeči o výrazu aktu. Formulování našeho tématu	26
§ 4. Výraz vjemu („vjemový soud“).	28
§ 5. Pokračování. Vjem jakožto akt, který určuje význam, ale neobsahuje význam	30
§ 6. Statická jednota mezi vyjadřující myšlenkou a vyjádřeným názorem. Poznávání	35
§ 7. Poznávání jako aktový charakter a „obecnost slova“	37
§ 8. Dynamická jednota mezi výrazem a vyjadřovaným názorem. Vědomí vyplnění a vědomí identity	41
§ 9. Odlišný charakter intence uvnitř a vně jednoty vyplnění	45
§ 10. Rozsáhlejší třída prožitků vyplnění. Názory jakožto intenci vyžadující vyplnění	46
§ 11. Zklamání a rozpor. Syntéza rozlišování	48
§ 12. Úplné a částečné identifikování a rozlišování jakožto společný fenomenologický základ predikativní a determinativní formy výrazu	50

Druhá kapitola

Nepřímá charakteristika objektivujících intencí a jejich podstatných druhů za pomoci rozdílů syntéz vyplnění	55
§ 13. Syntéza poznávání jako forma vyplnění, která je charakteristická pro objektivující akty. Podřazení významových aktů pod třídu objektivujících aktů	55
§ 14. Fenomenologická charakteristika rozdílu signitivních a intuitivních intencí za pomoci osobitých rysů vyplnění	58
§ 15. Signitivní intence mimo významovou funkci	63

Třetí kapitola

K fenomenologii stupňů poznání	67
§ 16. Pouhá identifikace a vyplnění	67
§ 17. Otázka po vztahu mezi vyplněním a znázorněním	70
§ 18. Řady stupňů zprostředkovaných vyplnění. Zprostředkované představy	71
§ 19. Rozdíl mezi zprostředkovanými představami a představami představ	73
§ 20. Pravá znázornění v každém vyplnění. Vlastní a nevlastní znázornění	74
§ 21. „Plnost“ představy	76
§ 22. Plnost a „intuitivní náplň“	78
§ 23. Poměry váhy mezi intuitivní a signitivní náplní jednoho a téhož aktu. Čistá intuice a čistá signifikace. Vjemový obsah a obrazový obsah, čisté vnímání a čistá imaginace. Gradace plnosti	79
§ 24. Řady stupňování vyplnění	83
§ 25. Plnost a intencionální matérie	85
§ 26. Pokračování. Reprezentace neboli pojetí. Matérie jakožto smysl pojetí, forma pojetí a pojímaný obsah. Odlišná charakteristika intuitivního a signitivního pojetí.	88
§ 27. Reprezentace jakožto nutné základy představ ve všech aktech. Poslední objasnění řeči o různých způsobech vztahu vědomí k předmětu	91
§ 28. Intencionální podstata a vyplňující smysl. Poznávací podstata. Názory in specie	92
§ 29. Úplné a mezerovité názory. Přiměřené a objektivně úplné znázornění. Esence	93

Čtvrtá kapitola

Slučitelnost a neslučitelnost	98
§ 30. Ideální rozlišení významů na možné (reálné) a nemožné (imaginární)	98

§ 31. Sjednotitelnost či slučitelnost jako ideální vztah v nejširší oblasti obsahů vůbec. Sjednotitelnost „pojmu“ jakožto významů	100
§ 32. Nesjednotitelnost (rozpor) obsahů vůbec	102
§ 33. Jak může i rozpor fundovat jednotu. Relativita výrazů sjednotitelnost a rozpor	103
§ 34. Několik axiomů	106
§ 35. Neslučitelnost pojmu jako významů.	107
Pátá kapitola	
Ideál adekvace. Evidence a pravda	109
§ 36. Úvod	109
§ 37. Vyplňující funkce vnímání. Ideál posledního vyplnění	110
§ 38. Kladoucí akty ve funkci vyplnění. Evidence v laxním a přísném smyslu	113
§ 39. Evidence a pravda	114

DRUHÝ ODDÍL

Smyslovost a intelekt

Šestá kapitola	
Smyslové a kategoriální názory	119
§ 40. Problém vyplnění kategoriálních forem významu a vůdčí myšlenka pro jeho řešení	119
§ 41. Pokračování. Rozšíření oblasti příkladů	122
§ 42. Rozdíl mezi smyslovou látkou a kategoriální formou v celé oblasti objektivujících aktů	124
§ 43. Objektivní koreláty kategoriálních forem nejsou „reálnými“ momenty	126
§ 44. Původ pojmu bytí a ostatních kategorií neleží v oblasti vnitřního vnímání	128
§ 45. Rozšíření pojmu názoru, speciálně pojmu vnímání a imaginace. Smyslový a kategoriální názor	130
§ 46. Fenomenologická analýza rozdílu mezi smyslovým a kategoriálním vnímáním	132
§ 47. Pokračování. Charakteristika smyslového vnímání jako „prostého“ vnímání	135
§ 48. Charakteristika kategoriálních aktů jako fundovaných aktů.	139
§ 49. Dodatek o nominální formaci	142
§ 50. Smyslové formy v kategoriálním pojetí, ale nikoli v nominální funkci.	144
§ 51. Kolektiva a disjunktiva	145
§ 52. Obecné předměty se konstituují v obecných názorech	147

Sedmá kapitola

Studie o kategoriální reprezentaci	150
§ 53. Navázání na výzkumy prvního oddílu	150
§ 54. Otázka reprezentantů kategoriálních forem	151
§ 55. Argumenty pro přijetí vlastních kategoriálních reprezentantů. . .	153
§ 56. Pokračování. Psychický svazek spojovaných aktů a kategoriální jednota odpovídajících předmětů	156
§ 57. Reprezentanty fundujících názorů nejsou bezprostředně spojovány reprezentanty syntetických forem	157
§ 58. Vztah mezi oběma rozdíly: vnější a vnitřní smysl, jakož i smysl a kategorie	160

Osmá kapitola

Apriorní zákony vlastního a nevlastního myšlení	164
§ 59. Komplikace ke stále novým formám. Čistá nauka o formách možných názorů	164
§ 60. Relativní či funkční rozdíl mezi materií a formou. Čisté a se smyslovostí smíšené intelektivní akty. Smyslové pojmy a kategorie.	165
§ 61. Kategoriální formace není reálné přetváření předmětu	167
§ 62. Svoboda v kategoriálním formování předem dané látky a její meze: čistě kategoriální zákony (zákony „vlastního“ myšlení) . .	169
§ 63. Čisté zákony platnosti signitivních a signitivně kontaminovaných aktů (zákony nevlastního myšlení)	172
§ 64. Čistě logické zákony jako zákony každého, a nikoli jen lidského intelektu vůbec. Jejich psychologický význam a jejich normativní funkce vzhledem k neadekvátnímu myšlení	177
§ 65. Protismyslný problém reálného významu logična.	179
§ 66. Odlišení nejdůležitějších rozdílů, které se směšují při užívání terminologického protikladu nazírání a myšlení	181

TŘETÍ ODDÍL

Vyjasnění úvodního problému

Devátá kapitola

Neobjektivující akty jako zdánlivá významová vyplnění	184
§ 67. Že ne každé znamenání obsahuje poznávání	184
§ 68. Spor o interpretaci svérázných gramatických forem pro vyjádření neobjektivujících aktů	186
§ 69. Argumenty pro a proti Aristotelovu pojetí.	189
§ 70. Rozhodnutí.	195

Příloha

Vnější a vnitřní vnímání. Fyzické a psychické fenomény	199
§ 1. Populární a tradiční filosofické pojmy vnějšího a vnitřního vnímání	199
§ 2. Epistemologické a psychologické motivy k prohloubení tradičního členění. Brentanovo pojetí.	200
§ 3. Epistemologické a psychologické motivy k prohloubení tradičního členění. Brentanovo pojetí.	205
§ 4. Kritika. Vnější a vnitřní vnímání mají v normálním pojetí těchto pojmu stejný epistemologický charakter; vnímání a interpretace.	207
§ 5. Mnohoznačnost termínu jev.	209
§ 6. Z toho plyne záměna epistemologicky bezvýznamného protikladu vnitřního a vnějšího vnímání s epistemologicky zásadním protikladem adekvátního a neadekvátního vnímání.	212
§ 7. Nejde tu toliko o slovní spor	216
§ 8. Záměna dvou podstatně odlišných dělení. „Fyzické“ obsahy neexistují „pouze fenomenálně“, nýbrž existují „skutečně“	218
Oznámení autora	221
Seznam literatury	226
Ediční poznámka	227